

INFORMACE O CHARTĚ 77

ročník desátý (1987) - č.17

Dokument Charty 77 71 87 Chlášení manifestace ke Dni lidských práv OSN	2
75 87 O zákazu manifestace ke Dni lidských práv OSN	2
Z rozhodnutí odboru vnitřních věcí ONV v Praze 1	3
72 87 Dopis dánskému sdružení "Dialog s Chartou 77"	3
73 87 Dopis Mezinárodnímu červenému kříži	3
74 87 (Z technických důvodů zveřejníme v lednu 1988)	4
76 87 Dopis moskevskému semináři	4
Učast Charty 77 na moskevském semináři	7
Dopis Polské socialistické strany Chartě 77	8
77 87 Poděkování za pozdrav	8
Informace o Polská socialistické straně	9
Sdělení VOMS č.708 (Podmíněné propuštění P.Křivky)	9
709 (Hlavní líčení ve věci J.Štekla bude pokračovat)	9
710 (Zásah proti neoficiálnímu koncertu)	10
711 (Policejní represe proti shromáždění k výročí J.Lennona)	10
712 (P.Wonka přemístěn na Bory)	11
713 (zveřejníme z technických důvodů příště)	11
714 (V.Šilhánovi znemožněno odcestovat do Moskvy)	11
715 (Policejní akce v Den lidských práv OSN)	11
Václav Havel: Vídeňské KBSE	13
Dopis Rady pro životní prostředí K.Mrázkovi	14
V samizdatu nově vyšlo...	15
Krátké zprávy: Mezinárodní fórum Evropské sítě v Budapešti - Setkání mírových sil v Mariánských Lázních - Holandský "Kulatý stůl" nepřijel - Dopis 22 čs. občanů do Moskvy - Lidové noviny opět vycházejí - Cena Milana Weinera časopisu Prostor - Perzekuce amaterské hudeb.skupiny v Hr.Králové - Výslechy v Gottwaldově - Hladovka za pol.vězně - Dopis F.Veise - Nepovolení organizace UNIJAZZ - Přípravné výbory SPUSA se nesmířují se zákazem - Zahraniční reakce na domovní prohlídky - Výstraha M.Véchetovi.	16

Datum posledního textu zařazeného do tohoto čísla: 13.12.1987

Informace o Chartě 77 vydává nezávislá redakční skupina signatářů Charty 77

Petr Uhli, Anglická 8, 120 00 Praha 2

Charta 77/71/87 Ohlášení manifestace ke Dni lidských práv OSN

Obvodnímu národnímu výboru

Praha 1

Co: ČTK, APN, AFP

Oznámuji Vám, že dne 10.12.1987 v 17 hod. uspořádáme v Praze 1 na Staroměstském náměstí u pomníku Jana Husa pokojnou veřejnou manifestaci ke Dni lidských práv a tím připomeneme našim občanům práva zakotvená v Ústavě ČSSR a v mezinárodních paktech. Zejména chceme upozornit na to, že přes všechny naše protesty jsou v naší zemi vězněni mnozí spoluobčané za to, že svá občanská a lidská práva uplatňovali, že projevovali své kritické názory a šířili je, že vyznávali a šířili svou víru, že vyvíjeli nekonformní kulturní aktivity, že se snažili chovat jako svobodní lidé.

Program manifestace: 1) Zahájení

2) Krátký projev

3) Debata ve skupinách

Hesla manifestace: Propusťte politické vězňy!

Svoboda politickým vězňů!

Evropa bez politických vězňů!

Někteří účastníci manifestace chtějí připomenout jména vězněných.

Na manifestaci ke Dni lidských práv OSN zveme spoluobčany, zástupce sdělovacích prostředků, zástupce organizací, institucí a občanských skupin, jímž je problematika lidských práv blízká. Žádáme Vás o oznámení manifestace městským rozhlasem.

Příslušníci Státní bezpečnosti nás předběžně upozornili na možnost zneužití manifestace nekalými živly, které by mohly vyvolat různé provokace, poškodit zdraví spoluobčanů nebo způsobit hmotné škody. Z toho důvodu žádáme, abyste pro tuto naši pokojnou manifestaci zajistili naší ochranu příslušníky Veřejné bezpečnosti.

Toto ohlášení podáváme na základě § 10 vyhlášky ministerstva vnitra č.320/51 úředního listu.

Praha 2.12.1987

Na vědomí předsedovi vlády ČSSR

předsedovi vlády ČSR

Jan Litomiský
mluvčí Charty 77

Libuše Šilhánová
mluvčí Charty 77

Josef Vohryzek
mluvčí Charty 77

Za výbor na obranu nespravedlivě stíhaných:

Václav Havel

Ladislav Lis, místopředseda Mezinárodní federace pro lidská práva, přidruž. k OSN
Anna Šabatová

Za správnost: Jan Litomiský, 394 05 Vyskytná u Pelhřimova č.2

Josef Vohryzek, Počernická 40, 100 00 Praha 10

*

Charta 77/75/87 O zákazu manifestace ke Dni lidských práv OSN

Spoluobčanům, Čs. rozhlasu, Čs. televizi, ČTK, APN, AFP

Charta 77 sděluje, že manifestace ke Dni lidských práv OSN 10. prosince 1987, kterou ohlásila Obvodnímu národnímu výboru v Praze 1 dne 2.12.t.r., byla rozhodnutím odboru vnitřních věcí ONV v Praze 1 dne 4.12. zakázána. Proti tomuto rozhodnutí připravuje Charta 77 odvolání.

Praha 2.12.1987

Jan Litomiský
mluvčí Charty 77

Libuše Šilhánová
mluvčí Charty 77

Josef Vohryzek
mluvčí Charty 77

*

Z rozhodnutí odboru vnitřních věcí ONV v Praze I

(...)

Výkon shromažďovacího práva zaručený československým právním řádem je podle ust. § 6 zák. č. 68/1951 Sb. přípustný za podmínky, že shromázdění neohroží veřejný pořádek a řád. Vzhledem k tomu, že svolavatelé nejsou sdruženi v žádné dobrovolné organizaci ani spolu ve smyslu zák. č. 68/1951 Sb., nemohou jako soukromé osoby zajistit zachování veřejného pořádku v době konání manifestace podle ust. § 7 uvedeného zákona. Na tuto okolnost sami poukázali ve svém ohlášení. Povinnosti svolavatelů udržet pořádek ve shromázdění a zabezpečit, aby každý účastník shromázdění dbal jejich pořádkových pokynů, se nelze zbavit přenášením odpovědnosti na orgány Veřejné bezpečnosti, jejichž ochranu svolavatelé požadují. V daném případě tedy není splněna podmínka stanovená v ustanovení § 6 cit. zákona. Odbor vnitřních věcí ONV v Praze I proto ve smyslu ust. § 1 písm. b) zák. č. 126/1968 Sb. konání ohlášené manifestace zakázal.

(...).

Vedoucí odboru JUDr. Eva Baráková

Charta 77/72/87 Dopis dánskemu sdružení "Dialog s Chartou 77"

Vážení přáteli,

děkujeme Vám za váš dopis ze dne 11. listopadu 1987, ve kterém oznamujete vznik Vašeho sdružení "Dialog s Chartou 77". Jsme rádi, že Vaše organizace má oporu v mnoha politických stranách dánského folketingu, tím spíše že i občanská iniciativa Charta 77 sdružuje občany nejrůznějších názorů a přesvědčení.

Vítáme Vaši výzvu ke spolupráci a rádi vyhovíme Vašemu přání, abychom Vám posílali dokumenty Charty 77.

S přátelskými pozdravy

Praha 3.12.1987

Jan Litomiský
mluvčí Charty 77

Libuše Šilhánová
mluvčí Charty 77

Josef Vohryzek
mluvčí Charty 77

Pozn. red.

Dánské sdružení "Dialog s Chartou 77" bylo ustaveno 1. září 1987. Mezi členy jsou politici, spisovatelé, pracovníci vys. škol a novináři. Ve vedení této organizace je sedm poslanců zastupujících částečně devíti stran dánského Folgetingu. Sdružení uspořádalo několik přednášek a navázalo spolupráci se zahraničními organizacemi podporujícími Ch 77, jako je např. Nadace Charty 77 ve Švédsku a Palach Press v Londýně. Předsedou sdružení je Elias Bredsdorff; adresa - Kronprinsesse Sofies vej 28, 2000 København F, Denmark, tel. 0045-1-199117

*

Charta 77/73/87 Dopis Mezinárodnímu červenému kříži

Mezinárodní červený kříž
(dr. André Frank) Ženeva, Švýcarsko

Vážení,

jak je Vám snad známo, v Československu je dosud - navzdory oficiálně ohlašované demokratizaci - stále vězněn poměrně velký počet občanů z politických důvodů. Jsou vězněni hlavně za to, že se kriticky vyjadřovali k určitým negativním jevům v životě čs. společnosti, účastnili se hnutí za občanská práva, šířili nekonformní názory, vyznávali svou náboženskou víru apod. Čs. justice používá proti těmto lidem zákonnych ustanovení velmi širokého znění, zejména ustanovení trestního zákona o podvracení republiky (§ 98), o pobuřování (§ 100), o maření státního dozoru nad církvemi (§ 178), o nepovoleném opuštění republiky (§ 109) aj. Vysoké tresty děstavají občané za špináž, avšak často nespravedlivě. Mnozí z věznů svědomi tráví dlouhá léta v krájně nepríznivých podmínkách věznic, jsou nuceni těžce pracovat, mnozí jsou nemocní a je jim poskytována zcela nedostatečná nebo žádná zdravotní péče. Přesto, že naše hnutí občanské iniciativy Charty 77 jakož i Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných mnohokrát upozorňovaly na tyto skutečnosti, státní orgány těžkou situaci těchto našich spoluobčanů neřeší, na naše dopisy, poukazující na nespravedlivé věznění a zlé poměry ve věznících, neodpovídají.

Z toho důvodu jsme se nedávno obrátili na Helsinki Watch, aby vyslala jednoho amerického lékaře z USA do Československa, který by požádal o návštěvu několika politických vězňů a o vyšetření jejich zdravotního stavu. V posledních dnech jsme dostali zprávu, že Mr. Robert S. Lawrence, vynikající americký lékař, požádá prezidenta Gustáva Husáka, aby mohl navštívit vězně svědomí Pavla Wonku, případně další vězně. Chceme zároveň požádat o vyslání jednoho sovětského lékaře.

Vaši světoznámou organizaci, Mezinárodní červený kříž, žádáme o totéž. Vyšlete na návštěvu několika čs. vězňů (případně za účelem jejich zdravotní prohlídky a posouzení zdravotní situace) jednoho či více zástupců. Zároveň prosíme, aby některým vězňům byly Vaši organizací zaslány věnoční balíčky s výživnými potravinami, některými předměty denní potřeby a vitaminizované bonbóny. Připojujeme seznam vězňů, kteří podle našich informací - naléhavě potřebují zdravotní pomoc. Jinak informace o čs. politických vězňích, jejich situaci a potřebách vám může zaslat Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných, Amnesty International nebo Internationale Gesellschaft für Menschenrechte.

Vaši pomoc naléhavě potřebují tito čs. vězni:

Jiří Wolf, nar. 5.1.1952, vězněn ve Valdicích u Jičína čtvrtý rok; má těžké žaludeční potíže, potíže se zrakem apod.

Walter Kania, nar. 2.3.1940, vězněn ve Valdicích jedenáctý rok, je po dvou infarktech myokardu.

František Veis, nar. 5.7.1932, vězněn ve Valdicích osmý rok, interní potíže.

Josef Römer, nar. 7.10.1955, vězněn ve Valdicích jedenáct let, potíže přesně neznačme.

Pavel Wonka, nar. 23.1.1953, vězněn nyní pravděpodobně v Plzni-Borech na 5. oddělení, má psychické a nervové potíže.

Ing. Petr Hauptmann, nar. 7.8.1946, vězněn v Minkovicích na 10. let, potíže přesně neznačme.

Vaše kladná odpověď na naši žádost by byla významnou konkrétní pomocí čs. politickým vězňům a vitaným příspěvkem v úsilí na obranu lidských práv.

Praha 3.12.1987

Jan Litomíský
mluvčí Charty 77

Libuše Šilhánová
mluvčí Charty 77

Josef Vohryzek
mluvčí Charty 77

*
Charta 77|74|87 (Z technických důvodů zveřejníme koncem ledna 1988)

*

Charta 77|76|87 Dopis moskevskému semináři

Nezávislý seminář
k otázkám lidských práv

Moskva

Vážení přátelé,

zdravíme Vaše setkání jménem Charty 77, čs. občanské iniciativy, která už více než deset let připomíná svým spoluobčanům i orgánům moci nutnost uplatňování lidských a občanských práv a poukazuje na jejich porušování.

Od svých vlád chceme prostou věc: chceme, aby se řídily tím, co deklarují, chceme, aby plnily závazky, které dobrovolně přijaly podpisem mezinárodních paktů o lidských právech i podpisem Závěrečného aktu v Helsinkách.

Naše přístupy pokud jde o pojetí, obsah i uplatňování lidských a občanských práv se většinou liší od názorů a praxe mocenských orgánů. Zbyrokratizované orgány moci se chovají tak, jako by občanská a lidská práva byla jakýmsi darem nebo laskavostí, benevolencí, kterou mohou občanovi být poskytnout nebo upřít. Tyto orgány moci na druhé straně velmi často vytvázejí pro část občanů neoprávněná privilegia, jež násť společnosti rozdělují.

Lidská a občanská práva a základní svobody nepovažujeme za nějaký dar nebo koncesi orgánů moci udělovanou občanům, ale za přirozený výraz důstojnosti.

člověka, základní atribut lidské identity. Tato práva platí pro všechny stejnou měrou. Vědomí a znalost lidských a občanských práv i povinností, odhodlání občana uplatňovat je, plnit a účinně je obhajovat pokládáne za základní charakteristiku právního státu, za předpoklad - a současně důsledek - fungování demokracie v jakémkoli společenském zřízení. Uplatňování občanských a lidských práv je současně dominantní orientaci a kritériem jakýchkoli smysluplných politických činností. Jde v podstatě o vytváření záruk a podmínek tvořivého lidského života. Jsme také přesvědčeni, že respektování lidských práv a svobod je jedním ze základních předpokladů politiky míru a spolupráce mezi národy a státy. Jestliže se již dnes při jednáních o kontrole a omezení zbrojení, jakož o odzbrojení uznává rozhodující význam vzájemné důvěry mezi státy, pak je jedním z projevů věrohodnosti každého státu vztah jeho vlády k vlastním občanům a k vlastní společnosti, vztah orgánů moci k občanským a lidským právům. Všeobecná deklarace lidských práv i mezinárodní paktu o lidských právech poskytuje závazná měřítka této věrohodnosti, která platí pro všechny státy bez rozdílu jejich společenského a státního zřízení. Proto se lidská práva stávají hlavním kriteriem různých otázek mezinárodní spolupráce a stojí v centru řešení tak závažných globálních problémů, jako je odvrácení katastrofy jaderného konfliktu, postupného ničení životního prostředí, demografické exploze, překonávání rozdílu hospodářského rozvoje mezi zeměmi atd. Řešení těchto otázek nemůže být pouze záležitostí vlád a vládních institucí, ale je v pravém slova smyslu záležitostí všech lidí. Dávat návyky k témuž otázkám a jednat o nich je nezadatelným právem občanů.

V našich společnostech se šíří vědomí o nutnosti radikálních změn. Nechceme být jen pašijními diváky tohoto dění. Promýšíme problémy možných proměn a zkoušíme cesty, jak právě v oblasti lidských a občanských práv dospět k lepšímu stavu. Jednou z nich je kontrola helsinských dohod a mezinárodních paktů o lidských právech na místě (podobně jako je tomu v odzbrojování), a to pomocí specializovaných komisí složených z oficiálních zástupců a zástupců občanských iniciativ s mezinárodní účastí.

Sovětská vláda usiluje o uspořádání konference o humanitárních otázkách v Moskvě. Charta 77 již vyjádřila tomuto návrhu pozitivně v dopise, který adresovala vídeňskému jednání KBSE, ale s podmínkou, že účast na této konferenci bude umožněna také nevládním organizacím, skupinám a občanským iniciativám na obranu lidských práv ze zúčastněných zemí. Účast těchto organizací, hnutí a skupin plně odpovídá duchu helsinských dohod i výsledného dokumentu z Madridu 1983. Odgovídá i našemu pojetí uplatňování lidských práv a úlohy občanů při jejich obraně.

Ve chvílích, kdy pišeme tento dopis, nevíme, zda české úřady umožní našim zástupcům účast na Vašem semináři. Policejní dozor a zásahy proti Chartě 77 a Výboru na obranu neapravodlivě stíhaných v posledních měsících t.r. totiž znepokojují. Účast či neúčast našich zástupců bude též malým svědectvím toho, zda se prostor pro zmíněné aktivity otevří.

Zejména my v Evropě dobře chápeme, že uplatňování lidských a občanských práv je závislé na vztazích mezi národy a státy, na míre důvěry, jakou k sobě mají účastníci celoevropského procesu bezpečnosti a spolupráce. Nejde tu jen o to, vytvořit podmínky důvěry a svobodného politického dialogu mezi Východem a Západem. Také nemůže jít jen o především o východo-západní či jinou hospodářskou spolupráci, bez ostatních druhů spolupráce, jak si to představují vlády některých zemí. Podmínky pro svobodný politický a občanský dialog nutno vytvořit i uvnitř Východu samého. Existují mezi námi zcela nedůstojné bariéry a překážky. To, co by mělo být samozřejmé a prosté, například volné cestování, široká výměna informací a občanských návštěv, výměna zkušeností, poznatků, kulturních hodnot, výuky jazyků, společné ekologické a mírové aktivity aj. je doposud neuvěřitelně komplikované a zbyrokratizované.

O vztazích mezi státy, o svobodné vůli národů volit si svou vlastní cestu vývoje bylo v posledních letech proneseno mnoha sympatických slov a myšlenek. Ale slova zůstávají slovy a činy se s nimi často příkře rozcházejí.

Píšeme tento dopis jako občané země, která před dvaceti lety prožila potlesk o demokratizaci politického, hospodářského, sociálního a kulturního života. Tento čs. pokus, který měl plnou podporu většiny občanů, byl potlačen a posléze zmařen intervencí pěti armád Varšavského paktu v srpnu 1968. Myslíme si, že vojenská intervence v Československu nebo později v Afghánistánu, nevojenská intervence v Polsku i všechny jiné intervence cizích mocností do životů národů a občanů, ať se dějí kdekoli na světě, nejsou jen věcí politiků, vojáků a diplomatů, ale musí se stát předmětem pozornosti a jednání humanitárních fór. Intervence v Československu měla dalekosáhlé, velmi nepříznivé důsledky v hospodářství, kultuře a morálce a neblaze poznámenala právě uplatňování a obhajobu občanských a lidských práv v naší zemi. Znovu opakujeme požadavek, že sovětská vojska by měla být z Československa stažena.

Zápas o naplnění občanských a lidských práv jako základních hodnot a orientací v politice, sociálním životě, v kultuře i hospodářství má a bude mít v každé zemi konkrétní, zcela určitou podobu. Máme-li hovorit o své vlastní zemi, pak bychom chtěli uvést následující problémy a současné požadavky.

1) V čs. věznicích pobývá stále řada občanů odsouzených za to, že uplatňovali svá lidská a občanská práva. Podle paragrafu stávajícího trestního zákona byly však jejich aktivity posuzovány jako podvracení republiky, pobuřování, marení státního dozoru nad církvemi apod. Ustanovení trestního zákona jsou formulovala a interpretována v rozporu s literou a duchem mezinárodních paktů, které byly vládou ČSSR přijaty a staly se součástí právní soustavy, aniž by však byly dosavadní zákony změněny nebo modifikovány. Požadujeme úplnou amnestii politických vězňů v Československu a přestavbu právního řádu v duchu mezinárodních paktů o lidských a občanských právech, zakotvení občanských a lidských svobod v příslušných zákonnych ustanoveních.

2) V Československu stále ještě trvá diskriminace mnoha občanů z politických a názorových důvodů, projevující se neblaze v hospodářství, kultuře, sociálním životě a morálce. Druhou stránkou této diskriminaci jsou neoprávněná a nezaslužená privilegia části občanů. Požadujeme zrušení všech takových diskriminací a neoprávněných privilegií.

3) Pro rozvoj demokracie je nezbytná otevřená výměna názorů a informací. Jinak se závažné otázky naší společnosti, jednotlivců a skupin, jejich sociální, hmotné a kulturní potřeby nebudu moci uspokojivě řešit. Proto požadujeme zrušení státního monopolu na informace, úpravu či novelizaci tiskového zákona, otevření prostoru pro svobodné informace a všechny skutečné kulturní hodnoty, umožnění dovozu knih, novin a časopisů ze zahraničí bez omezení apod.

4) V posledních desetiletích, zvláště po intervenci r. 1968, odešly z Československa statisíce lidí do emigrace. Tento proces dále pokračuje. Odchod většiny těchto občanů, z veliké části kvalifikovaných, není posuzován jako právo kdykoliv opustit svou zem a zase se do ní vrátit, ale jako trestný čin se všemi důsledky pro dotyčné občany i jejich příbuzné. S tímto přístupem je nutno skoncovat a uvést příslušná ustanovení do souludu s mezinárodními pakty o lidských právech.

5) Klíčovou otázkou pro nás v Československu je demokratizace politického života. Chceme a musíme o ni usilovat především sami jako odpovědní občané. Toto naše úsilí je však zatím značně omezováno, mezi jiným i sovětským postojem.

Své problémy a požadavky samozřejmě neadresujeme tomuto fóru, ale pouze je dáváme na vědomí všem lidem, kteří jsou rozhodnuti a ochotni v naznačených směrech pomáhat a jednat.

Praha 6.12.1987

Jan Litomiský
mluvčí Charty 77

Libuše Šilhánová
mluvčí Charty 77

Josef Vohryzek
mluvčí Charty 77

Ladislav Lis, místopředseda Mezinárodní federace
pro lidská práva, přidružené k OSN,
člen Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných

Účast Charty 77 na moskevském semináři

Ve dnech 10. - 15.12. se v Moskvě koná seminář k humanitárním otázkám, pořádaný nezávislým tiskovým klubem Glasnost. První tři dny se semináře účastnil jako zástupce Charty 77 její signatér Jan Urban. Druhému delegátovi, prof. Věnku Šilhánovi, Státní bezpečnost zabránila v odletu. Po návratu Jana Urbana proběhla v Praze tisková beseda, na niž mj. uvedl:

"Největší úspěch je v tom, že se to povedlo. Fakt, že Charty 77 byla v Moskvě přítomna, jak sami organizátoři semináře tvrdili, zmnohonásobil jeho efekt jak pro samotný SSSR, tak pro seznámení hnutí za lidská práva. Máme tam tolik přátel, že si to ani nedovedeme představit. Prestiž Charty, její morální váha je obrovská, i když fakt o Chartě je známo jen málo. Většina nezná ani základní prohlášení, základní myšlenky, strukturu Charty a způsoby práce. Důsledek naší účasti na semináři je ten, že pokud by nás dnes letelo do Moskvy sto padesát, pak všech sto padesát kamarádi ubytují, budou činit a že budou čekat na každé naše slovo."

Jan Urban dále uvedl, že sovětské úřady zmrzly zahájení semináře v pronajatém sále, hlavní organizátory sledovala Bezpečnost, četným delegátům z různých míst SSSR úřady zabránily v cestě do Moskvy (např. v Taškentu neznámý muž ukradl letenkou v okamžiku, kdy ji delegát předával u přepážky na letišti) a četným zájemcům ze zahraničí odopřely vstupní víza, mj. Petře Kellyové a gen. Bastianovi ze strany Zelených z NSR. V sobotu však cestrahy polevily, dostavili se další účastníci i ze vzdálených míst SSSR např. zástupci Krymských Tatarů a lidé z Dálného Východu a také hosté ze zahraničí. Kromě zástupce Charty 77, který byl jediným zahraničním účastníkem z východní Evropy, šlo hlavně o Američany z Helsinki Watch, Nery, Francouze a zástupce Amnesty International.

Na tiskové konferenci, konané 9.12. v předvečer semináře, se Jan Urban zmínil o tom, že druhý delegát byl nucen zůstat v Praze, vysvětlil stručně hlavní myšlenky dopisu Charty 77 semináři a zodpověděl řadu dotazů. Dopis Charty, který pak v plném znění přednesl na zahájení semináře, vzbudil velký zájem. Při zahájení bylo přítomno jen asi 120 lidí, vzhledem k omezené prostoře bytu, kde probíhalo. V 11 sekcích, do nichž byl seminář rozdělen, pracovalo na 300 lidí. Jan Urban promluvil v několika sekcích, kam byl postupně převážen organizátory, např. v sekci obrany lidských práv, v sekci hospodářských a sociálních práv, v sekci kultury a v sekci důvěry a odzbrojení. Všude zdůraznil základní myšlenky dopisu Charty 77, promluvil o situaci v Československu a zmínil se o problémech jimiž se daná sekce zabývala. Zodpověděl stovky dotazů. Jan Urban oceňuje zvláště střízlivost, tolerantnost a věcnost sovětských nezávislých, jejich znalost fakt a čísel, dále pak to, že většinou jde o mladé lidi ve věku 25-30 let, kteří jsou velmi aktivní. "Je to velká naděje pro ně i pro nás," řekl Jan Urban. Odhaduje se, že jen v Moskvě je 1000 - 2000 nezávislých klubů a skupin, hnutí se rozšiřuje i mimo velká města.

Významnou osobností nezávislých iniciativ je Lev Dmitrijevič Timojev, 45letý novinář a ekonom, teprve letos v lednu propuštěný z vězení.

O Jana Urbana pečovala Larisa Josipovna Bogorazová, vdova po Anatoliji Marčenkovovi, který před rokem zahynul ve vězení. Jeho památku a památku dalších politických vězňů uctil seminář při zahájení minutou ticha. L.Bogorazová byla v malé skupině sovětských občanů, kteří 21. srpna 1968 uspořádali protestní manifestaci na Rudém náměstí.

L.J.Bogorazová také zprostředkovala Janu Urbanovi návštěvu u akademika Sacharova. Návštěva u Andreje Dmitrijeviče Sacharova a Jeleny Grigorijevny Bonnerové trvala déle než dvě a půl hodiny, hovořilo se o Chartě 77, o Československu a o situaci v SSSR. Andrej Sacharov posílá Charty 77 srdečné pozdravy. Hekl, že Československo v životě jeho ženy a v jeho životě symbolizovalo vždy momenty zvratu. Po sovětské intervenci v r. 1968 J.Bonnerová se nechala vylooučit z KSSS. V r. 1977 zachytily A.Sacharov a J.Bonnerová z rozhlasového vysílání ze zahraničí text základního prohlášení Charty 77, který opsali a rozšiřovali. A.Sacharov se vyjádřil, že účast delegáta Charty 77 na semináři, jemuž on sám vyslovil plnou podporu, nesmírně pozdvihla prestiž čs. státu v zahraničí.

V sobotu se zúčastnili semináře i lidé, pracující v oficiálních strukturách a z "legalistických" klubů, kteří se zpočátku od semináře spíše distancovali, protože mezi jeho organizátory jsou nedávno propuštění, dosud nerehabilitovaní političtí vězni.

Na dotaz Infochu Jan Urban při tiskové besedě uvedl, že o manifestaci ke Dni lidských práv, požádala v Moskvě skupina Demokracie a humanismus, jejíž vůdčí osobností je pí Novodvorskaja. Manifestace byla zakázána, účastníci, kteří se sešli na Puškinském náměstí, byli předvedeni a krátce na to propuštěni, takže se mohli účastnit práce na semináři. Ve stejnou hodinu a na stejném místě uspořádal městský sovět oficiální manifestaci proti porušování lidských práv v kapitalistické cizině a proti domácím pomluovačům a křiklounům.

V lednu 1988 přijede do Moskvy jednat se sovětskou vládou 20členná delegace Mezinárodní helsinské federace pro lidská práva (jejíž předseda se zúčastnil semináře). Členem této delegace bude i prof. František Janouch.

Jan Urban na tiskové besedě dále uvedl, že po přiletu do Prahy mu orgány celní a pasové kontroly a StB zabavily většinu písma, mj. dvě knížky ruských pohádek, vhěnovaných pí Bonnerovou.

Při jednání na semináři tlumočil J. Urban myšlenku Jiřího Dienstbiera, že symbol rakety, jako nástroj agrese státu proti státu, je třeba doplnit nebo nahradit symbolem tanku - nástroje agrese státu proti obyvatelstvu. Mírové hnutí by mělo nadále přijmout heslo "odstraňte tanky!" Stejnou ideu formuloval nezávisele nedávno i akademik Sacharov. Jan Urban je přesvědčen, že tato myšlenka bude zahrnuta i do závěrečného dokumentu semináře.

T.A.

13.12.1987

*

Dopis Polské socialistické strany Chartě 77

Posíláme bratrské pozdravy všem nezávislým, kteří působí v Chartě 77 u příležitosti Mezinárodního dne lidských práv, vyhlášeného Organizací spojených národů.

Vážíme si vašeho boje za demokracii, pluralismus a dodržování lidských práv.

Společný osud našich národů je základem dlouhodobé spolupráce opozice v Polsku i v Československu.

Polská socialistická strana si přeje pokračovat v této tradiči, chce upevnit důvěru mezi našimi národy a spolupracovat se všemi, jimž jsou blízké ideály odzbrojení a ekologicky myslící Evropy.

Předsednictvo hlavní rady PSS:

Jan Józef Lipski, předseda

Władysław Kunicki-Goldsinger a Józef Piñor, místopředsedové

Andrzej Małanowski, tajemník

Piotr Ikonowicz, Andrzej Kowalski a Marek Nowicki, členové

Ve Varšavě 8.12.1987

*

Charta 77/77/87 Poděkování za pozdrav

Polské socialistické straně

Varšava

Vážení přátele,
děkujeme Vám za Váš dopis ke Dni lidských práv OSN a za slova uznání a sympatií.
Vítáme úsilí Vaší obnovené strany o dodržování lidských práv a o pluralismus.
I my jsme přesvědčeni, že společný osud našich národů a přátelské kontakty mezi nezávislými aktivitami v obou našich zemích znamenají mnoho pro občanskou emancipaci v mezinárodním měřítku.

Přejeme Vám mnoho úspěchů.

S přátelskými pozdravy

Jan Litomiský

mluvčí Charty 77

Libuše Šilhánová

mluvčí Charty 77

Josef Vohryzek

mluvčí Charty 77

*

Informace o Polské socialistické straně

PSS vznikla před 95 lety. V listopadu t.r. byla tato strana v Polsku obnovena. Autori jejího politického prohlášení se hlásí k bohaté socialistické a demokratické tradici této strany i k její činnosti v exilu. V prohlášení se uvádí: "Slovo socialismus si přivlastnili komunisti a není v polské společnosti populární, protože je spojováno s mocí. Chceme tomuto slovu navrátit jeho skutečný význam, chceme obnovit socialistické hodnoty, o něž mnohokrát usilovala polská společnost, hodnoty, za něž bojovali polští dělníci v srpnu 1980, které byly cílem nezávislých společenských sil a které v podobě samosprávné republiky vepsal do svého programu sjezd Solidarity. (...) Nezávislá společenská hnutí musejí mít reálný vliv na politický život země a my soudíme, že je to možné už nyní. Náš program bude otevřený: nechceme ho stavět na nepružných doktrínách a omezovat jakoukoli ohrazenou filozofií, i když neskryváme, že společenské postuláty církve a učení Jana Pavla II. jsou nám dnes blížší než marxismus. PSS však poapechává otázky náboženského přesvědčení na volbě svých členů."

V prohlášení se dále uvádí, že PSS bude usilovat o překonávání averzí mezi Poláky a jejich sousedy, přičemž bude vycházet z práva každého národa na sebeurčení. Bude usilovat o všestranný rozvoj menšin v Polsku. Bude spolupracovat se všemi demokratickými stranami a organizacemi. Bude podporovat nezávislé odborové hnutí. Bude usilovat o respektování lidských práv, o politicky pluralismus, o ochranu životního prostředí, o náhradní vojenskou službu a o zrušení trestu smrti. "Iniciátoři politického prohlášení PSS zvou do svých řad všechny Poláky, jimž jsou blízké ideály demokratické levice", končí prohlášení. Podepsalo ho předsednictvo hlavní rady PSS (složení viz dopis Chartě 77). Oficiálním tiskovým orgánem PSS se stal (obnovený) Robotnik, vycházející ve Varšavě. Podle správ ze Slezska vznikají základní organizace v mnoha závodech.

Red.

Sdělení Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných, československé ligy pro lidská práva, člena Mezinárodní federace pro lidská práva (FIDH)

Všechna sdělení VONS jsou zasílána Federálnímu shromázdění. Jména a adresy členů VONS jsme zveřejnili ve sdělení č.591.

Sdělení č.703 (Podmíněné propuštění Pavla Křivky)

Dne 12. listopadu 1987 byl podmíněně propuštěn z výkonu trestu odňatí svobody, který vykonával v NVÚ Plzeň-Bory ing. Pavel Křivka z Pardubic, pracovník okresního muzea v Jičíně, odsouzený ke 3 letům pro trestný čin podvracení republiky (§ 98/1 tr.zákona). Jak jsme referovali ve sděleních č.475, 484, 489, 492 a 503, byl odsouzen pro korespondenci s přítelem v zahraničí, kritiku ekologické situace a parodií na Vánoční mši J.J.Ryby s aktuálním obsahem. Zbytek trestu ve výši 5 měsíců a 10 dní mu nyní okresní soud pro Plzeň-město podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání tří let.

V Praze 3.prosince 1987

*

Sdělení č.709 (Hlavní líčení ve věci J.Štekla bude pokračovat)

Předsedkyně senátu okresního soudu v Ústí nad Orlicí JUDr. Jana Faifrová oznámila, že dne 9.12.1987 o 9.hodině má v místnosti č.24 v I.poschodi soudní budovy pokračovat hlavní líčení v trestní věci proti Jaroslavu Šteklovi. Jak jsme již referovali (viz naše sdělení č.703), je J.Štekl stíhaný pro trestné činy podvodu a spekulace. Jde o zástupné trestní stíhání protináboženského zaměření, hlavní trestnou činností podle obžaloby je, že J.Štekl přijímal příspěvky za odsloužení mší svatých, které však obžaloba za mše neuznává, protože J.Štekl nemá státní souhlas k výkonu duchovenské činnosti.

V Praze 9.12.1987

*

Sdělení č.710 (Zásah proti neoficiálnímu koncertu)

Dne 27.11.1987 večer se konal ve Společenském domě v ulici Na Roudné v Plzni neoficiální koncert undergroundové skupiny The Sušík, jehož se zúčastnilo asi sto mladých lidí. O přestávce obsadilo několik uniformovaných příslušníků VB jediný východ ze sálu a vyzvalo přítomné, aby sál opustili a legitimovali se. Průběh koncertu nezavdal k násilnému ukončení žádný důvod, a příslušníci SNB také žádný důvod k zákroku neuvedli. Při kontrole občanských průkazů příslušníci VB prohlíželi tašky a zabavili několik věcí, jmenovitě filmy a kazety. Když v sále zbyli jen dva členové skupiny The Sušík a signatář Charty 77 Radek Mihálik, nar.4.3.1965, dělník z Holýšova, vešli do sálu dva příslušníci StB za doprovodu asi šesti uniformovaných a přítomné vyzvali, aby se legitimovali. R.Mihálik při vydávání svého občanského průkazu požádal příslušníky SNB, kteří po něm průkaz chtěli, aby předložili své služební průkazy. Nato jej jeden příslušník udeřil do obličeje, až spadl ze židle. Po předložení občanského průkazu R.Mihálik svou prosbu opakoval, byl však opět několikrát udeřen do obličeje, policisté jím smýkali po zemi a bili ho do obličeje. Poté byl převezen na záchrannou stanici, i když nebyl opilý. Při výslechu druhého dne mu byla ualožena pokuta 100 Kčs za to, že se při odmítání legitimovat. Pokutu R.Mihálik nezaplatil, vše se bude projednávat jako přestupek před komisi veřejného pořádku MNV. V 9 hodin ráno byl propuštěn, aniž se mu podařilo zjistit jména či osobní čísla příslušníků.

Celý případ - násilným přerušením koncertu počínaje a bitím R.Mihálka konče - je příkladem nezákonního policejního zásahu. Takové brutální zákroky vůči aktivním účastníkům neoficiálního kulturního života jsou v poslední době časté.

V Praze 9.12.1987

*

Sdělení č.711 (Policejní represe proti vzpominkovému shromáždění k výročí J.Lennona)

Dne 8.12.1987 se jako každoročně konalo v Praze na Kampě vzpominkové shromáždění k výročí smrti J.Lennona. Místo samé i široké okolí bylo obsazeno několika sty policisty; někteří byli oděni v polních uniformách tzv. maskáčích a měli s sebou služební psy, mnoho jich bylo ukryto v sousedních dvorech a ulicích. Policie kontrolovala všechny přístupové cesty a přicházející legitimovala, takže mnozí se raději vrátili. Přesto se na místě, kde stával Lennonův pomníček, zlikvidovány policií, sešlo nejméně 500 mladých lidí. Přítomni byli též zahraniční novináři a zástupci diplomatického sboru.

Shromáždění zpívalo Lennonovy písni za doprovodu kytaristy Jana Hupky, nar.1968. K shromážděním promluvil Ota Veverka, signatář Charty 77 a člen jazzové sekce, který připomněl život a dílo Johna Lennona, zmínil se rovněž o Janu Palachovi a Janu Zajíčkovi a poukázal na potlačování občanských práv a demokratických svobod v Československu. Při jeho projevu shromáždění skandovalo "Dejte mříž šanci". Ota Veverka také přednesl návrh petice, adresované prezidentovi republiky, požadující odstranění jaderných zbraní z čs.území, stažení sovětských vojsk z Československa, zkrácení vojenské služby na 12 měsíců, vytvoření náhradní civilní služby pro ty, kdo odmítají výkon voj.služby z důvodů svědomí, a propuštění všech nespravedlivě vězněných. Petici na místě podepsalo asi 150 přítomných.

Shromáždění začalo v 16 hodin a již v 18,30 byli zadrženi tři signatáři Charty 77, Lenka Marečková, Jiří Gruntorád a František Stárek, a to v okamžiku, kdy odcházel z Kampa. O hodinu později byl zadržen Ota Veverka, jehož chtěli čtyři policisté odvést k řece, což účastníci shromáždění nepřipustili. Byl potom stejně jako ostatní zadržení převezen na místní oddělení VB do Vlašské ulice, a to v poutech. Zadrženi byli i Jan Hupka, jemuž byla zabavena kytara, a další tři účastníci. Až na Otu Veverku byli všichni propuštěni kolem půlnoci domů. Osud Oty Veverky nám dosud není znám. Výslechy měly formální charakter a nedotýkaly se nějakého narušení veřejného pořádku, které je uváděno jako důvod předvedení v dnešní zprávě v Rudém právu. Veřejný pořádek narušovaly, a to velmi hrubým způsobem, pouze jednotky ministerstva vnitra. Represe proti účastníkům manifestace znova ukázala, že právo na pokojné shromažďování, zaručené čs.ústavou, existuje pouze na papíře.

V Praze 9.12.1987

Sdělení č.712 (Pavel Wonka přemístěn na Bory)

Pavel Wonka, který byl ve výkonu trestu v Minkovicích, kde s ním příslušníci SNV brutálně nakládali (viz sdělení č.688), byl dne 9.10.1987 převezen do vězeňské nemocnice Praha-Pankrác. Po měsíčním lečení byl z nemocnice propuštěn a převezen na V.oddělení NVU Plzeň-Bory. Tato opatření znamenají zlepšení podmínek jeho věznění a byla nepochybně způsobena také četnými projevy solidarity domácí i zahraniční veřejnosti. Vyzýváme všechny, jimž není osud Pavla Wonky lhostejný, aby pokračovali ve svých akcích za jeho propuštění.

V Praze 9.12.1987

*

Sdělení č.713 - souhrnné sdělení z 10.12.1987 zveřejníme z technických důvodů
příště

*

Sdělení č.714 (Věnku Šilhánovi znemožněno odcestovat do Moskvy)

Dne 9.12.1987 v 10 hodin byl na letišti v Praze-Ruzyni zadržen orgány pasové a celní kontroly a příslušníky Státní bezpečnosti signatář Charty 77 prof. Věněk Šilhán, který cestoval do Moskvy jako zástupce Charty 77 na seminář o humanitárních otázkách, pořádaný v těchto dnech nezávislým tiskovým klubem Glasnost. Věněk Šilhán byl řádným účastníkem pětidenního individuálního zájezdu, který si zaplatil u turistické kanceláře. Druhý zástupce Charty, její signatář Jan Urban, se zájezdem odcestoval a semináře se zúčastnil. Věněk Šilhán byl nejprve na letišti asi tři hodiny zadržován a poté mu příslušníci Státní bezpečnosti sdělili, že je podezřelý z členství v organizované skupině, zabývající se pašováním drahých kovů a valut. Přes protesty ho podrobili osobní prohlídce, která byla bezvýsledná. Poté se mu celník omluvil. Z letiště převezli příslušníci StB Věněka Šilhána k výslechu, který trval asi do 16 hodin. Oznámili mu, že do SSSR nejmí nypí ani napříště cestovat. Věněk Šilhán bude žádat o náhradu výdajů, které mu s neuskutečněnou cestou vznikly.

V Praze 12.12.1987

*

Sdělení č.715 (Rozsáhlé policejní akce v Den lidských práv OSN)

Jak již bylo zveřejněno, zakázal ONV pro Prahu 1 konání manifestace za propuštění politických vězňů, kterou na 10.12. - v Den lidských práv OSN - řádně ohlásila občanská iniciativa Charty 77 a Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných. Presto se v 17 hodin sešlo na Staroměstském náměstí mnoho lidí, kteří se rozhodli manifestovat i přes tento zákaz. Celkový počet účastníků manifestace je těžko odhadnutelný, protože bylo přítomno mnoho pasivních diváků, stovky uniformovaných i neuniformovaných příslušníků SNB a také zahraniční novináři, diplomati a další cizinci. Odhad se pohybuje mezi 1000 a 2 500 aktivních účastníků manifestace. Shromáždění trvalo nejméně dvě hodiny, skandovalo hesla o svobodě, demokracii a Charte 77 a za propuštění politických vězňů. Manifestující vytvořili průvod, který asi hodinu pochodoval kolem pomníku Jana Husa.

I když manifestace nebyla policejněmi silami rozehnána (a rovněž nebylo účastníkům oznámeno, že podle rozhodnutí ONV je zakázána), policisté od počátku narušovali právo na shromážďování a na svobodu pohybu. Již v přilehlých ulicích hromadně kontrolovali chodce a předváděli na místní oddělení VB v Benediktově ulici tzv. nežádoucí osoby podle předem vyhotoveného seznamu. Z podstavce pomníku Jana Husa strhli každého, kdo se na něj pokusil vystoupit. Zadrželi dívku, která k pomníku kladla květiny, a dva signatáře Charty 77 - Luboše Vydra z Prahy a Petra Uhra z Prievidze - kteří na několik sekund rozvinuli transparenty s hesly Propusťte politické vězně a Den lidských práv OSN. Z balkónů přilehlých budov manifestující filmovali a pouštěli z amplionu hlasitou reprodukovanou hudbu, aby přehlušili jejich projevy. V závěru manifestace pak postupně vyváděli ze zástupu stále více účastníků shromáždění, legitimovali je, některé přinutili opustit náměstí a jiné zadrželi. Při zadržování si počínali násilně, např. Bohumíru

Hájovi poranili ruku. Podle neúplných informací bylo na VB předvedeno a po několik hodin zadržováno nejméně 35 osob. Mezi nimi jsou signatáři Charty 77 Jiří Gruntorád, Václav Žufan, Jaroslav Ondrák, Luboš Vydra, Peter Uher, Bohumír Hájek, Pavel Blattný, Jiří Kostůr, Vladimír Smrká, Luděk Marks a Jan Lis, dále Jiří Kubín, který byl dlouho vyslýchán a o němž nevíme, zda byl propuštěn, 15-letý Jakub Plichta, Gustav Skála, Václav Stankovič, Pavel Janský, Martin Cahák, Luboš Svoboda, Jaroslav Kolefa, Martin Bednář z Olomouce, jehož při zadržování uhodili do nedávno operovaného oka, takže mu na VB muselo být poskytnuto lékařské ošetření, Alois Nedvěd, Martin Vlasák a voják základní služby Hrabě, pro něhož přijela vojenská eskorta.

Je pravděpodobné, že všichni zadržení s výjimkou Jiřího Gruntoráda byli propuštěni před půlnocí téhož dne. Při nezákonnému zadržování v policejních budovách v Benediktské a v Bartolomejské ulici se příslušníci VB a StB nedopouštěli násilnosti. Alarmující je však zacházení s Jiřím Gruntorádem, který se odmítl podrobit nezákonné osobní prohlídce. Příslušníci SNB ho prohledali násilně, odňali mu transparent a papír, na nějž si napsal jméno a služební číslo příslušníka SNB, který se mu předtím prokázal. Potom ho nechali dvě hodiny čekat ve služební místnosti v Bartolomejské ulici. Ve 2,30 hodin vstoupili do místnosti tři muži a jedna žena v bílých pláštích, přikázali J.Gruntorádovi, aby vstal, a když na jejich pokyn nereagoval, srazili ho z lavice, šlapali mu po rukou, fackovali ho, pichali ho prsty do očí a za uši a škrtili ho, až ztrácel vědomí. Toto mučení trvalo 15-20 minut. Poté ho připoutali na nosítka a odvezli ho civilní sanitkou do psychiatrické léčebny v ulici Ke Karlovu, kde byl umístěn na uzavřené oddělení. Jeden z mužů uvedl do záznamu léčebny své údajné jméno: dr. Šefrna.

Jiří Gruntorád byl ráno v 9,30 z psychiatrické léčebny neprodleně propuštěn. K tomu poznamenáváme, že Jiří Gruntorád nebyl nikdy psychiatricky lečen a jediným důvodem pro jeho převoz do léčebny byla pasivní rezistence, již protestoval proti nezákonnému násilnému osobnímu prohlídce. Dne 12.12. podal J.Gruntorád na obvodní prokuraturu pro Prahu 1 trestní oznámení.

Nezákonné, byl rovněž postup Státní bezpečnosti proti dalším signatářům a mluvčím Charty 77, kteří byli celý den 10.12. (některí už od večera předchozího dne) pod přísným policejním dozorem: nesměli opustit své byty nebo svá pracoviště, náklepí byli značnou část dne bezdůvodně zadržováni na odděleních VB, jiní byli přešvoláni k výslechu. Taktéž byli postiženi Libuše Šilhánová, Josef Vohryzek, Václav Havel, Ladislav Lis, Anna Šabatová, Jan Rumel, Rudolf Battěk, Václav Benda, Petr Uhl, Anna Marvanová, Jiří Dienstbier, Lenka Marečková a Luboš Dobrovský.

Jiří Wonka byl v odpoledních hodinách zadržen v Praze. Po osbní prohlídce, při níž mu bylo odňato tričko s nápisem "osvobodte Pavla Wonku" a po několika hodinovém výslechu byl eskortován do vlaku a donucen odjet domů do Vrchlabí, kde mezitím policie celý den střežila jeho byt i byt jeho matky Gerty Wonkove.

Odobně policejní akce koordinovaně probíhaly v mnoha místech ČSSR, na základě dosud neúplných zpráv uvádíme alespoň následující faktá:

V Bratislavě byl od 9.12. pod policejním dozorem dr.Ján Čarnogurský.

V Brně byli na 10.12. přešvoláni k výslechu Jan Šabata a Jaroslav Šabata.

V Olomouci se přátelé Charty 77 chtěli sejít v restaurační místnosti, čemuž StB zabránila. Střežila nebo vyslýchala manžele Hradílkovy, Rudofa Berezu, Vítěza Pelikána a další. Manželům Šávrarovým byly propichány pneumatiky automobilu.

V Gottwaldově byli nezákonné šikanováni Jan Kišš, Petr Holubář a Stanislav Devátý, který byl dokonce 25 hodin vězněn.

Večer dne 10.12. byl po 43 hodinách propuštěn z celé předběžného zadržení signatář Charty 77 Ota Veverka, který byl uvězněn při shromáždění k výročí smrti Johna Lennona, kde přednesl projev (viz naše sdělení č.711).

Konání manifestace v Den lidských práv OGM v Praze je nesporným úspěchem svobodomilovných občanů naší země, kteří zde jasně vyjádřili svou nespokojenost se stávajícími poměry. Podnět k tomuto novému kroku v zápasu o lidská práva dala Charta 77.

Důrazně musíme protestovat jak proti nesčíslným porušením zákona Státní a Veřejnou bezpečnosti, tak proti nelidskému týráni Jiřího Gruntoráda údajným zdravotnickým personálem.

V Praze 12.12.1987

Vídeňské konferenci o bezpečnosti a spolupráci v Evropě

Vážení delegáti,

Jen mnohonásobně ověřená nemožnost dosáhnout porozumění u československých instancí mne vede k tomu, že se obracím až k vám. Rád bych upoutal vaši pozornost k věci, kterou povazují za velmi závažnou přesto - ba možná právě proto - že na první pohled jako nejzávažnejší nevypadá.

Jde o toto: za posledních devatenáct let zabavila československá policie u mnoha občanů při domovních a osobních prohlídkách tisíce různých rukopisů, opisů, rozmanitých dokumentů, časopisů, knih, stovky psacích strojů, magnetofonů, radií, gramofonových desek, tisíce magnetofonových pásků, jakož i mnoho dalších věcí. To vše podnikla a podniká údajně proto, aby ochránila stát před projevy nepřátelského smýšlení. Dělá to částečně jako součást skutečného či jen k tomu účelu smýšleného trestního stíhání, částečně i bez toho, prostě jen proto, že se k tomu rozhodla. V takovém případě to zdůvodňuje tím, že jde o podezřelé věci a že je musí prozkoumat.

Rozhodování o tom, co je nepřátelské nebo podezřelé a co je tudíž třeba zabavit, je přitom zcela libovolné: neexistuje žádný zákon, který by jakkoli konkrétně vymezoval, co je nepřátelské. Mnohokrát se stalo, že věci v jednom případě zabavené v jiném případě zabaveny nebyly; mnohokrát se stalo, že rozsah zabavených věcí závisel jen na okamžité náladě toho či onoho policisty či na velikosti auta určeného k odvozu zabavených věcí. Drtivá většina těchto věcí, byť byly údajně zabaveny jen proto, aby byly prozkoumány, nikdy nebyla jejich majitelům vrácena, přičemž jim nikdy vysvětleno proč.

Jako nepatrnu ilustraci této svévolu uvedu příklad ze své vlastní nedávné zkušenosti: před rokem jsem jel autem z jižních Čech do Prahy, na silnici mne čekala dopravní policie, ta mne donutila odjet před nejbližší policejní budovu, kde mi státní (t.j. tajná) policie prohledala auto a vzala mi vše, co bylo z papíru, včetně rukopisného souboru gratulací k mým padesátým narozeninám z pera různých zahraničních spisovatelů a divadelníků. Prý to učinila proto, aby prozkoumala, zda nevezu něco nepřátelského. Nic z těchto papírů jsem pochopitelně od té doby neviděl a nic z nich pravděpodobně už nikdy neuvidím. Čili: mohou vzít kdykoliv a komukoli naprostě cokoli, od kazet s písničkami Beatles až po oficiálně vydanou knihu, od osobních poznámek a korespondence až po telefonický aparát, od Verlainovy poezie (zabavené svého času - rovněž při kontrole auta - mé manželce) až po rukopis nového románu nebo soupravu bubenů. Vysvětlit nemusí nic a vrátit také nemusí nic. Práva se dovolat nelze.

Věci zabavené československou státní policií za posledních devatenáct let při její údajné ochraně státu před jeho nepřátele mají hodnotu mnoha milionů a je v nich uložena a jejich zabavením vnitře uvedena nepředstavitelná práce mnoha lidí, od autorů filozofických knih až po opisovačky a knihvazače, od hudebních tvůrců až po jejich fanoušky.

Já vám o tom všem teď ale nepíšu kvůli hmotným ztrátám, které toto vpravdě zlodějské podnikání policie mnoha občanům způsobilo. Píši vám o tom z jiného důvodu: chápu to jako dlouhotrvající vandalskou válku proti české a slovenské kultuře. Válka s národní kulturou je ovšem válkou se samotnou duchovní identitou národa. To si možná leckdo ihned neuvědomuje, o to je však tato nenápadná válka nebezpečnější.

Váše konference se zabývá bezpečností v Evropě. Prosím vás snažně, pokuste se udělat něco pro bezpečnost kultury a tím i národní identity Čechů a Slováků! Prosím vás, abyste si uvědomili, že útok na jejich duchovní svobodu je útokem přesně na ty hodnoty, které Evropa tak významně rozvinula a které patří

neodmyslitelně k její dobré tradici. Nemlčte, prosím, k tomu, že v samém středu našeho kontinentu a na závěr dvacátého století je možné, aby kterýkoli strážmistr rozhodoval o tom, jaká báseň smí existovat na papíře a jaká nikoliv! Když na československou vládu nepůsobí hlasy československých občanů, snad by na ni mohl působit společný hlas všech Evropanů. Vůli k nápravě může tato vláda dokázat velmi snadným a snadno verifikovatelným způsobem: vrácením všech svévolně odňatých věcí a takovou úpravou zákona, která by v budoucnosti foto-barbarství znemožnila.

Praha, 28.11.1987

Václav Havel

*

Dopis Rady pro životní prostředí při vládě ČSR K.Mrázkovi

v Praze dne 23.listopadu 1987

č.j. 8263|RŽP|2411|SP|87

Vážený soudruh Karel Mrázek ml.,
Dobrovského 3227, 430 03 Chomutov

Vážený soudruhu,

podrobně jsme prostudovali Vaše podání na předsedu vlády ČSR a L.Adamce, které nám bylo postoupeno Úřadem vlády ČSR.

Z Vašeho podání vyplývá, že nejste spokojen s postupem, jak Vaše stížnosti jsou vyřizovány a s reakcí sdělovacích prostředků na Vámi organizovanou petiční akci 300 občanů z oblasti Chomutovska.

Sekretariát Rady pro životní prostředí při vládě ČSR byl spolu s orgány Severočeského KNV v Ústí n.L. a Okresního národního výboru v Chomutově iniciátorem besedy, kde byla projednána stížnost občanů Chomutova, k níž jste opatřoval 300 podpisů. Na besedě 10.9.1987 byla řada zástupců, kteří podepsali Vámi koncipovaný dopis na předsedu vlády ČSR a jim také předními odborníky byl podrobně vysvětlen postup, týkající se signálního, regulačního a prognózního systému v inovovaném pojetí. Besedy se zúčastnili zástupci SČ KNV i ONV Chomutov, Českého hydrometeorologického ústavu, České technické inspekce ochrany ovzduší a zástupci sekretariátu Rady pro životní prostředí. Rovněž zde byly objasněny otázky, týkající se odsířovacího programu v ČSR.

Ve svém pojání uvádíte, že jedině program, který je zveřejněný, je také veřejností kontrolovatelný a ostatní, že jsou jen úvahy a neurčité sliby. Soudíme, že veřejnost je jak o signálním, regulačním a prognózním systému v Severočeském kraji dostatečně informována, tak i o programu odsíření velkoelektráren. Dokumentují to např. články zveřejněné v Průboji nebo v Rudém právu - např.z poslední doby 16.listopadu 1987, kde o tom hovořil náměstek primátora národního výboru města Ústí n.L. ing. Stanislav Erben. Těhož dne, shodou okolností, vedoucí oddělení životního prostředí České komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj informoval v Aktualitách v televizi, které elektrárny v ČSR budou zahrnuty do odsířovacího programu. Pro Vaši informaci opakujieme, že jde o elektrárny Tušimice II, Prunéřov, Počerady, Mělník, Tisová a Chvaletice, na Slovensku pak o elektrárnu Nováky. Není tedy pochyb, že naše veřejnost nepostrádá dostatek informací ve veřejných sdělovacích prostředcích o problematice řešení čistoty ovzduší.

Správně ve svém dopise uvádíte, že je nutné včas informovat občany o koncentracích škodlivin při nepříznivých meteorologických situacích v severočeské oblasti. Soudíme, že i v této otázce byla zajištěna náprava a občané jsou jak prostřednictvím krajského tisku, krajského vysílání čs.rozhlasu při pravidelných meteorologických zprávách informováni o stavu čistoty ovzduší. Navíc jsou možné i telefonické dotazy občanů na telefonní lince Ústí n.L. 116, kdé je podávána informace o stavu znečištění ovzduší.

Chceme Vás ujistit, že jak ústřední orgány státní správy v ČSR - gestorji za složky životního prostředí, tak severočeský krajský národní výbor i okresní národní výbory usilují o zlepšování stavu životního prostředí v této naší, z hlediska životního prostředí, postižené oblasti a že jak oblastní plán rozvoje

severočeského kraje v 3.pětiletce, tak i Koncepta tvorby a ochrany životního prostředí a racionálního využívání přírodních zdrojů do roku 2000 přijímají konkrétní opatření a stanoví - právě pro Podkrušnohoří potřebné priority při realizaci akcí ve prospěch životního prostředí. Dokladem toho je i připravované plenární zasedání severočeského KNV, které projedná dne 15.12.1987, jak jsou plněna opatření, stanovená k řešení problémů životního prostředí na 3.pětiletku.

V závěru svého dopisu uvádíte, že daleko důležitější než informovat občany o kritické koncentraci škodlivin, je vytvořit postupně takový čistící systém, který by tyto poplachy učinil zbytečnými.

Ústřední orgány ČSR i federace s plnou odpovědností připravují řešení odsířovacího programu a také jej již realizují. V současné době je zpracován dlouhodobý projekt, který zajíšťuje splnění mezinárodního závazku ČSSR, tj. snížit emise oxidu siřičitého o 30 % v roce 1993, oproti znečištění, které bylo produkováno v roce 1980. Opatření jsou směrována k výraznému zlepšení čistoty ovzduší v Severočeském kraji, neboť snahou nás všech, jímž peče o životní prostředí byla svěřena, je zajistit splnění mezinárodního závazku a vytvořit dobré podmínky pro život obyvatel v Podkrušnohoří.

Se soudružským pozdravem
ing.Josef Durdil, CSc.,
tajemník rady

Pozn.red.

Dopisu Rady pro životní prostředí předcházela několikerá výměna petic a dopisů obyvatel Chomutovska s neurčitými a vyhýbavými odpovědmi úřadů (většinou ONV v Chomutově). Události, jež nakonec vyústily do konkrétnějšího vyjádření Rady pro životní prostředí, popisuje Karel Mrázek ml. v 1.čísle Ekologického bulletinu. Zveřejněný dopis ing.Josefa Durdila je odpověď na dopis Karla Mrázka předsedovi vlády ČSR z 25.9.1987, který jsme zveřejnili v Informacích o Ch 77/13/87.

" samizdatu nově vyšlo..."

Diskuse č.58 - prosinec 1987

D.S.: Masaryk a dnešek, Petr Uhl: Dopis Vlastimile Tesařové, Zdeněk Jičínský: Na okraj stati Č.Císaře "Přitvrzený reformní kurs", L.Kohout: Poznámky ke glose Z.Jičínského "Na okraj stati...", Vlastimila Tesařová: K poznámkám Z.Jičínského a L.Kohouta, Polemika s Karlem Křížem (Č.Kožušník, XY, Z.Kodet, J.Z., V.Tesařová)

*

Informace o církvi č.12/1987 (20 stran A4)

Zpráva Otce kardinála Tomáška o svatořečení Anežky Přemyslovny, Rok blahooslavené Anežky Přemyslovny, Synodální poselství Božímu lidu a světu, úmysly apoštola modlitby na prosinec, Světový den míru 1.1.1988, Blahořečení (Ulrichy Niachové, Blandiny Mertonové a Arnolda Reche), 85 anglických mučedníků, pastýřský list irských biskupů, dopis 56 věřících gen.tajemníkovi OSN (o Pacem in Terris), odpověď dr.Silvestra Krčmeryho do Říma, František Mikloško: Zbožné želanie a reality (dopis Rudemu právu a bratislavské Pravde), Koho chce přesvědčit Karel Hruza?, dopis ukrajinského katolíka Stefana Chmary patriarchovi Pimenovi, Jürgen Hoeren: Kříž rozšlapu svýma nohama, Josef Zvěřina: Vraždy a sebevraždy, Zprávy

*

Paraf č.7 - Paralelní Acta Filosofie

Články, studie: Miroslav Petříček jr.: Cog it out, here goes a sum, Rudolf Starý: Medúza v novější době kamenné, Milan Balabán: Patický charakter pravdy; Překlady, komentáře: Anthony Kenny: Tomáš Akvinský o věli; Recenze, anotace: DN: O jednom dluhu Janu Patočkovi a jeho odkazu, Konstantin: O právu na dějiny - úvaha spíše osobní, Rudolf Battěk: Nefilozofická pocta filozofii - Neteologická pocta teologie

*

Ze zásuvky a z bloku č.14 - listopad 1987

Rudolf Bartěk: Setkání na hranici, Karel Biňovec: Nekompromisně proti mezinárodnímu terorismu!, Čestmír Cisař: Reformy v rozpacích, Miloš Hájek: Jak z toho?, Miloš Hájek: Nová slova, staré vedení, Milan Růbl: Dvojí vidění minulosti a současnosti (s doplňující poznámkou Luboše Kohouta), Zdeněk Jičínský: Poznámka k Jakešově charakteristice návrhu zákona o podniku z roku 1969, Luboš Kohout: Poznámky k programovým a politickým iniciativám po lednovém plenu UV KSČ r.1968 (proti novým legendám a mýtům čs.vládních propagandistů), Milan Machovec: Masarykův odkaz do druhého půlstoletí (k 50.-letému výročí úmrtí 14.9.1937), G.Olmová: Reformě chybí teoretické základy (poznámky k návrhu zákona o státním podniku v ČSSR), -st- Uč se synu moudrým býti, S.D. (Gottwaldov - Zlín): Stalo se v Olomouci (dopis), J.Skalka: Funkce mýtů ve společnosti, Rudolf Slánský: K návrhu zákona o podniku, ale nejen o něm, Olga Žulcová: Poměry na nití (fejeton), Václav Vrabec: Zmařené naděje (k historii odbojového sdružení "Petiční výbor Věrní zůstaneme" - výňatky), Zdeněk Jičínský: Na okraj statí Č.Cisaře "Přitvrzený reformní kurs", Luboš Kohout: Poznámky k (předchozí) glose Zd.Jičínského, Rozhovor s Abelem Aganbegjanem: Demokracie je jedinou zárukou nezvratitelnosti přestavby, Dokument Ch.77: Vladimíru Kadlecovi k 75. narozeninám, Hlasy ze "struktur", -st- Kroky k pravdě v komunistickém dějepisu (k článku W.Jaruzelského v moskevském Kommunistu), Italští komunisté k výročí 21.srpna.

Krátké zprávy

Mezinárodní fórum Evropské sítě v Budapešti

Ve dnech 21.-22.11. t.r. se konalo v Budapešti mezinárodní fórum, které uspořádala Evropská síť pro dialog Východ-Západ spolu se studentskou organizací Ústavu pro státovedu a právo budapeštské univerzity. Protože ústav odmítl poskytnout fóru sál a oficiální maďarský mírový výbor nabídl fóru místnost vzdálenou 30 km od Budapešti, považuje se za úspěch, že se fórum mohlo konat v konferenčním sále Vysoké školy hudební ve středu města. Účastnilo se ho 130 lidí ze 16 zemí východní a západní Evropy a USA. Z Maďarska byli přítomni zástupci demokratické opozice (G.Konrád, J.Kis, M.Vajda, F.Mislivetz, M.Naraszti a další), studentských organizací, populistů (nezávislé kulturní iniciativy), odpisáčů vojenské služby z důvodu svědomí, ekologické skupiny Kruh Dunaje a hnutí politických klubů. Přítomnost generálního tajemníka oficiálního maďarského mírového výboru Miklóše Barabáše a jeho zapojení do diskusí je novým prvkem v práci Sítě. Jako pozorovatel - a inkognito - sledoval jednání pracovník UV MSDS, přítomnost policie nebyla zaznamenána. Z Československa se fóra zúčastnili pouze nezávislí aktivisté, mj.signatář Charty 77 Michael Dymáček z Brna. (Písemné příspěvky Petra Pospíšehala a M.Dymáčka byly dány k dispozici pro připravovaný sborník, písemný příspěvek Jaroslava Šabaty přečetl M.Dymáček a rovněž byl čten příspěvek Jiřího Dienstbiera, který fóru poskytl zástupce East European Cultural Foundation z Londýna.) Z Polska přijel Jacek Czaputowicz z nezávislé organizace Wolność i Pokój (Svoboda a mír), z Amsterodamu představitel Solidarity v zahraničí Jan Minkiewicz. Fóra se zúčastnili i aktivisté Umwelt Bibliothek z NDR a z Jugoslávie přijeli Tamaž Masnak ze Sekcije za mírovnu Kulturo z Lublaně a další nezávislí ze Záhřebu a Bělehradu. Sovětské nezávislé skupiny nebyly zatím zastoupeny, nikdo nepřijel ani z Rumunska a z Bulharska. Mezi účastníky z USA (zvl. z Campagne for Peace and Democracy East-West) byla i Joanne Landisová, přítomni byli zástupci "Ne atomovým zbraním" z Dánska, účastníci z Norska a Švédská, dále z Belgie a Nizozemí z IKV (Mient Jan Faber) a z Pax Christi. V delegaci britské END byla Mary Caldorová, CND netyla zastoupena. Z Francie se účastnila CODENE (Bernard Trianot) a filozofové Cornilis Castoriadis a Pierre Hassner. Početná byla účast italská, přijeli mj. poslanci komunistické strany, socialistické strany a proletářské sjednocené demokratické strany. Přítomni byli i účastníci ze Švýcarska a Rakouska (Zelení). Z NSR byl na čele delegace SPD poslanec Gert Weisskirchen, v delegaci strany Zelených byli Milan Horáček, Elisabeth Weberová a poslanec Helmut Lippelt. Síť zastupovali mj. Dieter Esche a Christian Semler. Poznamenejme,

že po mírovém semináři, který uspořádala letos v květnu ve Varšavě organizace Svoboda a mír, je to již druhé mezinárodní setkání, které se konalo ve východní Evropě; předchozí fóra Sítě byla v Západním Berlíně a Miláně.

Hlavními tématy diskuse byly: perspektivy Evropy ve světle Gorbačovových reforem; odpírání vojenské služby; vyhlídky na celoevropské demokratické hnutí. Pesimisticky se ke "glasnosti" a "perestrojce" vyjádřil C.Castoriadis, zatímco další řečníci ze Západu projevovali určitý optimismus. Jako nadějný hodnotí současný proces změn v SSSR i Jaroslav Šabata, který úspěch tohoto vývoje podminuje iniciativami a aktivitami "zdola". János Kis se zamýšlel nad možnostmi mezinárodní úmluvy o lidských právech, kterou by uzavřely členské státy RVHP a ustavení příslušného mezinárodního soudního dvora pro tyto země. Snaha po sblížení v oblasti lidských práv ve východním bloku byla patrná v mnohých dalších projevech, P.Pospíchal v písemném příspěvku navrhuje např. vytvoření sítě pro dialog Východ-Východ. V diskusi o odpíračích se mluvilo i o konkrétních případech uvězněných odpíračů (v Maďarsku to je např. Zsolt Keszthelyi), M.Barabás se však k případu odmítl vyjádřit, než si opatří přesné informace. Dále byl připomenut případ László Rusae, který je v Maďarsku vězněn za vystavení Kossuthova emblému. Bylo však dohodnuto, že diskuse nezávislých a oficiálního mírového výboru o těchto vězních bude pokračovat.

Sta účastníků fóra podepsalo závěrečnou rezoluci, požadující jaderné a konvenční odzbrojení a stažení cizích vojenských jednotek ze západoevropských a východoevropských zemí; k rezoluci vyjádřili rovněž své odhodlání usilovat o ekologickou a občanskou společnost. M.Barabás se k rezoluci nepřipojil.

T.A.

*

Setkání "mírových sil" v Mariánských Lázních

Ve dnech 20. a 22.11. se konal v Mariánských lázních třetí "Dialog mírových sil ČSSR a NSR", jehož se z čs.strany účastnili zástupci oficiálních mírových organizací (čs.mírový výbor, Paxem in terris). Z německé strany se původně počítalo s účasti delegace SPD, která však nepřijela, protože čs.strana nevyhověla požadavku, aby se setkání mohli zúčastnit rovněž zástupci Charty 77. Dialogu se zúčastnil z SPD pouze šéfredaktor parlamentní tiskové služby Helmut Schmidt. Reprezentativní delegaci vyslala Pax Christi. Účast strany Zelených byla značně omezená, zejména proto, že přednímu funkcionáři této strany Milanu Horáčkovi odepřely čs.úřady vydat vstupní vízum. Zelené zastupoval pouze Ulli Fischer, který během jednání opakovaně vyjádřil stanovisko své strany, že k setkání tohoto typu mají být přizváni zástupci Charty 77. Ulli Fischer odjel po jednání do Prahy, kde návštívil mluvčí Charty 77 a několik jejich signatářů.

*

Holandský "Kulatý stůl" nepřijel

27. - 29.11.1987 se v Praze konal mezinárodní mírový seminář. Pozvání od čs.mírového výboru obdrželo též holandské sdružení Kulatý stůl proti jadernému zbrejení. Kulatý stůl seskupuje zástupce většiny politických stran - křesťanské, sociální a liberální demokraty, radikály, pacifisty, komunisty a evangelíky, jeho členy je Mezicírkevní mírová rada IKV, Pax Christi, Humánistická mírová rada, Stop N-bombě, Zeny proti jaderným zbraním, Platforma radikálních mírových skupin, dále odborové organizace FNV a CNV se statusem pozorovatelů a Svaz branců. Sekretariát řídí Mezicírkevní mírová rada-IKV. Předsedou je profesor fyziky dr.Egbert Boeker.

Vzhledem k tomu, že požadavek Holandanů, aby se jednání o třetím helsinském koši, zvláště o svobodě projevu a svobodě cestování, zúčastnili též signatáři Charty 77 Jiří Dienstbier, Jaroslav Šabata, Martin Palouš, Jan Stern a Jiří Hájek, byl čs.mírový výborem odmítnut, Kulatý stůl se rozhodl, že jeho zástupci do Prahy nepojedou. O tomto kroku informoval zmíněné čs.občany prof.Boeker dopisem ze dne 5.11.1987.

*

Dopis 22 čs. občanů do Moskvy

22 bývalých funkcionářů KSČ zaslalo dne 3.11.1987 dopis mezinárodnímu setkání komunistických a levicových stran a hnutí, které se konalo v Moskvě 4. - 5.11.1987.

Signatáři dopisu píší o demokratizačním procesu v r.1968, potlačeném zahraniční vojenskou intervencí a zmařeném následnou politikou tzv. normalizace, a soudí, že problémy spojené s "Pražským jarem" 1968 jsou stále otevřené a nemohou být opomenuty.

Setkání v Moskvě by mělo být podnětem pro zúčastněné politické strany, aby politici podílející se na moci pochopili potřebu svobody pro druhé a demokratického dialogu s vlastní společností a hlavně s těmi, kdo vyjadřují názory mlčící většiny.

*

Lidové noviny opět vycházejí

Za řízení redakční rady ve složení Jiří Dienstbier, Václav Havel, Ladislav Hejdánek, Miroslav Kusý, Petr Pithart, František Samalík, Zdeněk Urbánek, Josef Zvěřina a odpovědného redaktora Jiřího Rumže vysto v listopadu druhé nulté číslo nezávislého měsíčníku Lidové noviny.

V jednotlivých rubrikách (vnitropolitické, zahraniční, ekonomické, kulturní a sportovní) uveřejňují noviny celou řadu žánrově nejrůznějších materiálů, zabývajících se událostmi v Československu i ve světě. (xerox, 24 stran)

*

Cena Milana Weinera časopisu Prostor

Letošním rokem byla založena cena Milana Weinera pro mladé novináře a publicisty samizdatových časopisů a periodik. Za sbustavné rozvíjení živých novinářských žánrů - rozhovorů a ankety - byla tato cena za rok 1987 udělena redaktorem časopisu Prostor z Hradce Králové.

Cena je udělena domácí porotou, jejíž členové si nepřejí být jmenováni. Výše ceny je 3000,-Kčs. Byla vytvořena na počest novináře Milana Weinera, který se aktivně účastnil procesu společenské obrody v r.1968 a v r.1969 zemřel.

*

Perzekuce amatérské hudební skupiny v Hradci Králové

Dozvěděli jsme se o pronásledování hudební skupiny vystupující pod názvy "Hudební hluch" nebo "Druhá směna v kovošrotě", jejíž členové se domnívají, že se stali nepohodlnými pro nezávislou produkci muziky. Kapela je složena z lidových hudebníků Jiřího Rakaše, Romána Pěničky, Roberta Molína a dalších dvou členů, kteří se však po zásahu StB již přestali na činnosti podílet. V březnu 1987 byli předvoláni na OO VB v Hr.Králové, kde jim bylo sděleno, že produkce skupiny v Rožnově p.Radhoštěm v r.1986 byla protispoločensky zaměřena a že StB vlastní videozáznam, zabavený při náhodné razii. V září byli R.Molín a R.Pěnička opět předvoláni a byla jim udělena tzv. výstraha, že se v r.1987 podíleli ne nepovolené činnosti skupiny Hudební hluch, vystupovali na nepovolených srazech mládeže se závadovými texty a tím se dopustili protisocialistické činnosti poškozující socialistickou kulturu a zájmy společnosti při výchově mladé generace. Podle tvrzení J.Rakaše byla u něho provedena opakována domovní prohlídka bez jeho přítomnosti, poté navštívil úřad StB a byla mu udělena tatáž výstraha. V říjnu a listopadu byli R.Pěnička a J.Rakaš znova předvoláni "za účelem úředního jednání". Nebylo zavedeno trestní stíhání, pouze bylo členům skupiny ústně naznačeno, že v případě pokračování v hudební produkci bude zahájeno. Vyšetřování v této věci vede por.Matička.

Skupina se ani pod tímto nátlakem nechce své činnosti vzdát a její členové napsali: "...to, co děláme, nás baví a chceme též bavit ostatní a zároveň využít práv na vlastní názor a svobodu projevu zaručenou ústavou".

*

Výslechy v Gottwaldově

Ve dnech 24. a 25.11. byli předvedeni k výslechu na Státní bezpečnost čtyři gottwaldovští občané - signatáři a přítelé Charty 77 a aktivisté přípravného výboru SPUSA - Petr Holubář, ing. Petr Bartoš, Stanislav Devátý (člen VONS) a Jan Kišš. Předvádějící příslušníci VB měli přichystány pro případ kladení odporu pouta. Předvedení odmítli vypovídat, přesto jim však byly kladený otázky na Chartu 77, na VONS, na SPUSA, na Slovo ke spoluobčanům, na Informace o Chartě 77, na styky s velvyslanectvím USA, na dodávání zpráv do rozhlasové stanice Svobodná Evropa, na financování Charty ze Západu apod. Stanislav Devátý byl varován, aby se nepokoušel opustit Gottwaldov ve dnech 4.12. (odvolací proces s Michalem Mrtvým v Ostravě), 8.12. (výročí úmrtí J.Lennona) a 10.12. (údajně chystaná demonstrace za politické vězně v Praze).

Policejního varování před účastí na shromáždění v den výročí úmrtí Johna Lennona se dostalo v posledních dnech i několika desítkám dalších občanů, zvláště z Prahy.

*

Hladovka za politické vězně

Hladovky za politické vězně se do 25.11. zúčastnilo 106 lidí, do 19.12. je přihlášeno dalších 33. V Gottwaldově a okolí drží hladovku nepřetržitě od 27.10. do 18.12. (52 lidí), v Olomouci od 4.11. do konce listopadu (26 lidí). Dva lidé hladověli 72 hodin.

*

Dopis Františka Veise

Libuši Šilhánové byl dne 26.11.1987 předán tento dopis:
v československém denním tisku jsem se dočetl o tom, že americký vězeň Peltier požádal SSSR o azyl, dále, že sovětská vláda jeho žádost šetří. Poté bylo oznámeno, že mu je azyl poskytnut.

Povzbuzen tímto příkladem, obračím se na vládu USA a BRD rovněž se žádostí o poskytnutí politického azylu.

Jsem politický vězeň a mohu tuto skutečnost dokázat.

Pověruji a zplnomocňuji své přátele v Chartě 77 i VONS k jakémukoliv jednání a rozhodování v této záležitosti mým jménem.

František Veis

Valdice - září 1987

*

Nepovolení organizace UNIJAZZ

Ministerstvo vnitra ČSR dne 17.11.1987 neschválilo návrh organizačního řádu organizace UNIJAZZ, která chtěla navázat na činnost Jazzové sekce, s tím, že předložený organizační řád není v souladu s účelem, který vymezuje § 1 zák. č. 681/51 Sb. pro zřízení dobrovolné organizace.

Proti tomuto rozhodnutí podal přípravný výbor UNIJAZZ ministru vnitra ČSR 27.11. odvolání, v kterém žádá, aby toto rozhodnutí pozměnil tak, že se organizační řád UNIJAZZ schvaluje nebo původní rozhodnutí zrušil a vrátil k novému projednání.

*

Přípravné výbory SPUSA se nesmírují se svým zákazem

Dr. Josef Průša, právní zástupce přípravných výborů Společnosti přátel USA, zaslal dne 29.11.1987 federálnímu ministru vnitra Vratislavu Vajnarovi žádost o přezkoumání rozhodnutí ministra vnitra ČSR mimo odvolací řízení. Dne 21.10.1987 zamítl ministr vnitra ČSR Josef Jung rozklad přípravných výborů SPUSA proti zákazu MV ze dne 19.6.1987. Ve své žádosti pokládají přípravné výbory rozhodnutí obou správních orgánů za nezákonné a požadují, aby tato rozhodnutí byla přezkoumána mimo odvolací řízení a jako nezákonná a politicky nevhodná zrušena.

*

Zahraniční reakce na domovní prohlídky ze dne 22. - 23.10.1987

Joanne Landyová, ředitelka organizace Campaign for Peace and Democracy|East and West (adresa: P.O. Box 1640, Cathedral Station, New York, N.Y. 10025, tel. 001-212-7241157) zaslala 13.11.t.r. Gustávu Husákovi protest proti domovním prohlídkám u Petra Uhla, Jiřího Gruntoráda a Václava Bendy, které proběhly ve dnech 22. - 23.10.1987. V dopise se požaduje okamžité navrácení zabavených věcí.

*

Výstraha Martinu Věchetovi

Dne 29.10. seznámili pracovníci KS StB Hradec Králové npr.Josef Matička a ppor.Rak 23letého dělníka Martina Věcheta z Trutnova s výstrahou, kterou mu udělil krajský prokurátor. Ve výstraze se vypočítávají neoficiální koncerty a akce kulturního undergroundu " poslední byl východočeský Woodstock - , které v posledních čtyřech letech M.Věchet organizoval. Bude-li v tom pokračovat, bude proti němu zahájeno trestní stíhání, uvádí se ve výstraze. Udělování takových výstrah v souvislosti s nezávislou kulturní činností je v poslední době časté.

Přetiskování či jiné přebírání textů zveřejněných Infochem je možné jen s uvedením pramene. Bez uvedení pramene je možno přebírat dokumenty Charty 77, sdělení VONS, petice, otevřené dopisy, fejetony, jakož i texty, z jejichž charakteru či uvedení je zřejmé, že nebyly psány přímo pro Infoch
